

LES ELECCIONS DEL 27S Junts pel Sí, Catalunya Sí que es Pot i la CUP plantegen diferents trencaments de la situació actual

Un plebiscit, set opcions

Un total de deu candidatures per Tarragona –entre les quals, set que conjuguen les set forces presents al Parlament sortint– concorren a unes eleccions convocades expressament per dir sí o no a la independència de Catalunya; una disjuntiva amb moltes ramificacions.

TERRES DE L'EBRE Ò. Meseguer

La fotografia és ben il·lustrativa de la complexitat del moment: unes eleccions convocades en clau plebiscitària –independència sí o no, la disjuntiva que l'Estat espanyol no ha deixat ni tan sols posar damunt de la taula– donen lloc a set candidatures importants, el mateix nombre de formacions polítiques que formaven el Parlament sortint, però articulades de forma diferent en l'àmbit dels partidaris del dret a decidir. Falta ara tot just un mes perquè els electors ebrencs, dins el cens català, puguin triar, el 27 de setembre, entre un ventall d'opcions que minimitzen, d'entrada, el caràcter plebiscitari de la cita a no ser que la candidatura plebiscitària per excel·lència, Junts pel Sí, la que integra CDC, ERC, les escissions sobiranistes d'Unió i el PSC i les entitats civils, que en formen part però fan equilibris per no desmerèixer públicament l'altra llista independentista (la de la CUP), obtinga un resultat abassegadorament bo o netament insuficient.

Per tant, tot gira naturalment al voltant de la principal coalició pel sí. Fins i tot els principals rivals ho admeten en considerar que una alta participació, amb la consegüent mobilització dels sectors espanyolistes menys motivats envers unes eleccions al Parlament, seria l'antídota a una majoria folgada de Junts pel Sí. És a dir, fins i tot l'espanyolista Societat Civil Catalana, que feia aquesta apreciació, admet que no són unes eleccions habituals encara que, jurídicament, estiguen convocades com uns comicis autonòmics més, els tercers en els darrers cinc anys i els segons que convoca Artur Mas després de la seua victòria el 2010. Ja els del 2012 tenien un punt de plebiscit: CiU buscava l'aval al seu nou full de ruta independentista i el va obtenir amb una certa amargor, en favor de l'ascens d'una ERC que ha guanyat preponderància en el procés. Ja es van començar a sumar vots per la independència: un 62,6% a les Terres de l'Ebre, i això sense comptar el vot independentista d'ICV o del PSC, per un 49,1% de vot secessionista a tot el país, alhora que el PP recuperava espai, per exemple a l'Ebre, pel vot espanyolista, més que

no pas per un vot reconciliador, després de la llarga factura del PHN, o de dreta.

TRES TRENCAMENTS Ara arriba el moment del plebiscit definitiu, tot i que formacions com Catalunya Sí que es Pot defensen que no és només un plebiscit independentista, sinó que també ho és “sobre la política social de la Generalitat i del sud d'Europa i sobre la corrupció”, i que el futur nacional de Catalunya s'ha de decidir en un referèndum oficial que veuen viable si a finals d'any també es produeix a l'Estat un canvi polític radical com el que ells plantegen per a Catalunya. Junts pel Sí, que està ultimant un programa electoral instrumental més que no pas de govern, garanteix que iniciarà el viatge formal i jurídic cap a l'Estat propi si guanya les eleccions amb majoria absoluta. No queda tan clar quin efecte tindria una majoria compartida amb la CUP, tot i que aquesta possibilitat podria erigir-se com el pla B independentista. Catalunya Sí que es Pot també enfoca un procés constituent, però per trencar amb el sistema capitalista responsable de la crisi sortint; un procés que no prefigue el resultat final de la relació que Catalunya hagi de tindre amb la resta de l'Estat. Mantenen que una república catalana és tan compatible amb un horitzó independentista com amb un de federalista o de confederalista. La CUP, al seu torn, enfoca la necessitat d'exercir “una impugnació popular al règim” i obrir també un procés constituent, però sempre des de la ruptura amb l'Estat espanyol. “L'inici d'un possible procés constituent al mateix temps a l'Estat serà benvingut des del respecte a les sobiranes de cada poble”, diu l'últim document estratègic aprovat el juny passat per la CUP.

És a dir, tres trencaments contundents de la situació actual damunt la taula converteixen el plebiscit encobert que planteja el 27S en una confluència de matisos que potser no serà fàcil de digerir per a l'elector, tot i que Junts pel Sí aspira a la màxima mobilització a les urnes i per això ja ha començat a treballar amb una campanya, *fes-te candidat pel sí*, que intenta atraure activistes disposats a ex-

CATALUNYA SÍ QUE ES POT (ICV-EUIA+PODEM+EQUO)

1. Gerard Bargalló
2. Hortència Grau
3. Adriana Álvarez
4. Carlos Sanchis
5. Encarna Ramírez
6. Rosabel Recio
7. Andreu Dalmáu
8. Roque Giménez
9. Lluís-Omar El Gabry
10. Maria Pilar Flamenco
11. Joaquim Mascarell
12. Verónica Rubio
13. Gemma del Río
14. Ricardo Redondo
15. Javier Ramos
16. Jordi de la Cruz
17. Antònia García
18. Jordi Risa

Suplents ebrencs: Llorenç Viña.

Escons actuals al Parlament: 13 d'ICV.
Per Tarragona: 1 d'ICV.
En representació de les TE: 0.

JUNTS PEL SÍ (CDC+ERC+MES+D*)

1. Germà Bel
2. Montse Palau
3. Albert Batet
4. Ferran Civit
5. Montse Vilella
6. Lluís Salvadó
7. Jordi Sendra
8. Meritxell Roigé
9. Teresa Vallverdú
10. Carles Prats
11. Esther Alberich
12. Annabel Marcos
13. F. X. Moliné
14. Sandra Suárez
15. Antonio Suárez
16. Alicia Gamundi
17. Joan Reig
18. F. Xavier Grau

Suplents ebrencs: Àlex de la Guia i Carles Luz.

Escons actuals al Parlament: 37 de CDC (d'entre els 50 de CiU) i 21 d'ERC.
Per Tarragona: 5 de CDC (d'entre els 7 de CiU) i 3 d'ERC.
En representació de les TE: 2 de CDC i 1 d'ERC.

**MES és l'escissió sobiranista del PSC i Demòcrates de Catalunya (DC), el nou partit format pel sector independentista d'UDC.*

PSC

1. Carles Castillo
2. Rosa M. Ibarra
3. Bibiana Porres
4. Raimon Ferré
5. Rocío León
6. Eloi Menasanch
7. Maria Beltran
8. Christian Martínez
9. M. Jesús Sánchez
10. Ander Bastarachea
11. Laura Vidal
12. Jordi López
13. Meritxell Cano
14. Jordi Villar
15. Montse Muñoz
16. Eugeni Monllao
17. Lucía López
18. Lucio Moreno

Suplents ebrencs: Toni Espanya.

Escons actuals al Parlament: 20 (19 després del desmarcatge de Marina Geli).
Per Tarragona: 3.
En representació de les TE: 1.

CIUTADANS

1. Matías Alonso
2. F. J. Domínguez
3. Carlos Sánchez
4. Lorena Roldán
5. Sandra González
6. Ana Belén Rodríguez
7. Jorge David Pérez
8. Àngel Guillén
9. Soraya Serrano
10. Jesús López
11. Kelly Roche
12. J. Alberto Blanco
13. Beatriz Pérez
14. Belén Quilez
15. Mariano Salmerón
16. Cristina Satué
17. M. E. Zabalo
18. Francisco Ester

Escons actuals al Parlament: 9.
Per Tarragona: 1.
En representació de les TE: 0.

LA DADA

18

diputats a escollir per Tarragona

EN NEGRETA els candidats ebrencs

plicar a les persones del seu entorn les raons per les quals són voluntaris, buscar nous col·laboradors, muntar parades informatives a totes les poblacions, assistir als actes electorals i ser actius a les xarxes socials a favor del procés independentista. Poc abans del tancament d'aquesta edició, la candidatura ja havia reclutat unes 50.000 persones. El Centre d'Estudis d'Opinió de la Generalitat (CEO) no farà cap enquesta, però l'objectiu a les urnes passaria per superar els dos milions de vots que el sí a la independència va tindre el 9N a tot Catalunya

(uns 56.000 vots a les Terres de l'Ebre, un 85% dels sufragis).

Pel que fa als candidats, Junts pel Sí té la particularitat de tindre un presidenciable, Artur Mas, que no encapçala cap llista, però sí que fa la sensació d'haver guanyat, en bona mesura, la batalla dels símbols dins les candidatures rupturistes. És l'única que té un cap de llista ebrenc per la demarcació de Tarragona, l'economista Germà Bel, qui, a més a més, és una figura molt potent i de consens entre els partits que integren la coalició. Catalunya Sí que es Pot, en canvi, ha tra-

duït la seua aliança amb Podem en un presidenciable procedent del moviment veïnal barceloní, amb les limitacions que aquesta procedència pot comportar a la resta del país. La llista per Tarragona està encapçalada per un dirigent de Podem a Reus, davant de la parlamentària que la legislatura sortint ha portat a la cambra les qüestions ebrencs, Hortència Grau. Sí que ha trobat també un número u per Tarragona amb catxet territorial la CUP, amb un Sergi Saladié amb vincles ebrencs importants: entre altres coses, ha sigut